
Komunikat w sprawie kradzieży w zbiorach rapperswilskich

Przegląd Historyczny 30/1, 250

1932-1933

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych, tworzonej przez Muzeum Historii Polski w Warszawie w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został opracowany do udostępnienia w Internecie dzięki wsparciu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach dofinansowania działalności upowszechniającej naukę.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE KRADZIEŻY W ZBIORACH RAPPERSWILSKICH.

Ponieważ sensacyjna, a równocześnie ogólnikowa forma, w jakiej podano do publicznej wiadomości dane o wykradzeniu pewnych materiałów ze zbiorów Rapperswilskich, mogłaby zaniepokoić opinię naukową i wytworzyć błędne mniemanie zarówno o rozległości nadużycia, jak i o warunkach, w których nadużycia dokonano oraz dochodzenia karne przeciw winnemu wszczęto, — wyjaśnia się urzędowo:

1. P. Ziemkiewicz był dopuszczony do korzystania ze zbiorów Centr. Biblioteki Wojsk. i Rapperswilskich na prawach zwykłego czytelnika po przedłożeniu przewidzianych regulaminem dowodów osobistych: legitymacja — urzędnika Kontroli Państwa; tytuł — inżyniera oraz cel — praca naukowa o udziale Białorusinów w walkach 1831 r.

2. Każdorazowy pobyt p. Ziemkiewicza w czytelni jest uwidoczniiony w „księdze obecności“.

3. P. Ziemkiewicz korzystał wogóle z 45 numerów rękopisów, na które wystawił przewidziane regulaminem „kartki zamówienia“; wszystkie te „kartki zamówienia“ są przechowane.

4. Z przeprowadzonej obecnie kontroli rękopisów, uwidoczniionych na „kartkach zamówienia“, wynika: a) że nadużycie nie dotyczyło żadnego rękopisu, jako całości, lecz tylko kilku druków ulotnych oraz autografów (2 i 4 stronicowych), wydartych względnie wyjętych z rękopisów oraz b) że oprócz odzyskania już materiałów (listu C. Norwida, kilku wierszowego listu Bema, drukowanej pieśni Targowiczan, rzekomego autografu Mickiewicza, listu Borwiga oraz ulotnego druku gen. Roźnieckiego, stanowiącego równocześnie dodatek do Kurjera Litewskiego Nr. 36 z r. 1809) nie znaleziono żadnych poważniejszych braków.

Oczywiście nie jest wykluczone wobec ogromnej objętości poszczególnych rękopisów (np. Nr. 886 zawiera 3.402 stron korespondencji oraz 190 druków ulotnych i litografij lub Nr. 751 zawiera 32.176 stron korespondencji oraz 849 druków ulotnych i litografij i t. d.), że nawet przy przeprowadzonej obecnie kontroli tych rękopisów można było przeoczyć brak jakiegoś mniejszej wagi listu czy druku ulotnego, w każdym jednak razie należy przyjąć, że i w takim wypadku ewentualny brak nie może dotyczyć nie tylko żadnego rękopisu, ale nawet żadnej ważniejszej części składowej rękopisu.

5. Ponieważ Zbiory Rapperswilskie, stanowiące część Biblioteki Narodowej, znajdują się — jak wiadomo — pod administracją Centr. Biblioteki Wojsk., przeto natychmiast po stwierdzeniu nadużycia wystąpił dyrektor Centr. Bibl. Wojsk. z doniesieniem do Prokuratorji.